

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

VII. Quartum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Pharaone, & in universis servis ejus, & in omni populo terra istius: cognovisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die. Sic paulo infra Baruchus: Quia nomen tuum invocatum est super Israel, & super genus ipsius: sic paulo infra & Daniel: Quia nomen tuum invocatum est super civitatem, & super populum tuum. Postremo cum ita Deum orasset Baruchus: Aperi oculos tuos, & vide quia non secundum justitias Patrum nostrorum nos fundimus preces & petimus misericordiam ante conspectum tuum, Domine Deus noster, sed quia misisti iram tuam & furorem tuum super nos: hanc orationem ita expressit Daniel: Aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & civitatem super quam invocatum est nomen tuum: neque enim in justificationibus nostris prosterimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis.

IV. Caveamus interim ne argumentationem hanc labefaceret temporum ratio, & dum Baruchi vestigia legisse Daniele credimus, ipsum se ad Danielis imitationem composuisse Baruchum deprehendamus. Quod sane aliter se habet: nam cum Baruchus Babylonem venit, quintus à Sedecia captivitate annus agebatur. Atqui nonnisi triginta annis, postquam hoc iter suscepit Baruchus, nonum prædictionum suarum caput scribere potuit Daniel, quippe cum jam Darius Medus Babylonicum regnum occupasset. Quo capite cum Jeremia vaticiniorum meminerit, proclivis conjectura est hoc ipso tempore Baruchi librum ob oculos vel in mente habuisse, qui à Jeremia discipulo compositus, velut ipsius Jeremiae factus habebatur, proindeque tantam inter Judæos obtinebat existimationem, ut ejus lacrimas scriptionibus suis affluere Daniel non dedignaretur. Atque id Libri hujus auctoritatem præclare confirmat adversus ætatis hujus Heterodoxos.

V. Nam quod in Canone non est positus, unde secundum conflatur argumentum, id ex multorum consuetudine evenit, qui inter Jeremiae scriptiones Librum hunc ponebant. Atque ea consuetudo à prima Ecclesie ætate prodita, à vetustis Patribus servata est. Nam Baruchi utentes testimonio, Jeremiam se testem citare sæpissime profiterentur. Loca indicarem sexcenta, si non laborem hunc doctorum hominum industria jam sæpius antevertisset. Atque hinc evenisse puto, ut Ebraicum exemplar interciderit: cum enim librarii Volumina sacra exscribentes, in eorum indice Baruchi nomen non reperirent, qui sub Jeremiae titulo continebatur, Librum quoque ejus inde amovendum censuerunt, cujus nomen in titulo non comparebat.

VI. Quamvis ergo Græca tantum oratione scriptus ad nos pervenerit, quam obrem eum à se, cum alios Prophetas exponeret, prætermissemus, prætermissemus Hieronymus; ex Ebraico tamen exemplari, quod annorum diuturnitate consumtum est, derivatam esse hanc interpretationem, non ut volunt quidam, confictam & subditiā, evincunt Ebraicis complures, quibus opus totum perspersum est; iisque tam crebris, ut palam sit opus esse Ebraicæ originis. Neque enim verisimile est hominem Græcum, aut Hellenistam, Græce scribentem, tantum Ebraici coloris huic scriptioni alinere potuisse, nisi præeunte ipso exemplari, cujus ductus fidus Interpretes sequebatur. Quod si homini Ebraice perito promptum fuisse dicas, etiam cum Græce scriberet, Ebraicæ linguæ saporem retinere, & crebros ubique Ebraicos aspergere, mirum profecto videbitur, virum Ebraicæ loquelæ scientem, cum Baruchi Ebraei nomine opus confingere & supponere vellet, Græcam orationem, non Ebraicam adhibuisse.

VII. Cuditur etiam adversum nos argumentum ex ipso Baruchi Procemio, unde apparet scriptum ab eo fuisse Librum, ut jam monui, quinto post anno quam à Chaldaeis diruta Urbs & incensa est. Quod ad eam solum pertinere potest vastationem, quæ Sedecia regnante contigit. Nam cum Babylonem deportatus est Jechonias, Templi quidem vasa detracta sunt, multique simul abducti captivi, citra omnem Templi aut Urbis cladem, quæ incendio demum absumta sunt & diruta, cum Sedecias caperetur. Cum ergo post hoc excidium Librum suum significet se scripsisse Baruchus, stante tamen etiam tum Templo scriptum videtur. Nam quid aliud hæc sibi volunt, quæ à Judæis exulibus ad Judæos in patria relictos scripta fuisse refert: Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocaustomata, & thus, & facite manna, & offerre pro peccato ad aram Domini Dei nostri? Deinde: Et legite Librum istum quem misimus ad vos recitari in Templo Domini, in die solemnī, & in die opportuno. Et capite sequenti: Respice, Domine, de domo sancta tua in nos. Ait præterea: Et miserunt in Jerusalem ad Joakim filium Helcia, filii Salom, Sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad omnem populum, qui inventi sunt cum eo in Jerusalem. Quæ videntur aperte iis repugnare, quæ leguntur postremo capite libri quarti Regum: Et succendit domum Domini, & domum Regis, & domos Jerusalem, omnemque domum combussit igni. Tum: Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in civitate, & perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae. Et de pauperibus terra reliquit vini-

Bar. 1. 15.

Dan. 9. 19.

Bar. 1. 19.

Dan. 9. 18.

Refelluntur
argumenta
Adversario-
rum.
Primum ar-
gumentum.Secundum ar-
gumentum.Tertium ar-
gumentum.
Hier. Pref. in
Jer. & Protem.
Comm. in Jer.Quartum ar-
gumentum.

Bar. 1. 10, 14.

Bar. 1. 16.

Bar. 1. 7.

4. Reg. 25. 9.

tores & agricolas. Hæc quantumvis *obscura* facile conciliabimus, si meminerimus auctorum locutiones non esse interpretandas ad verbum, neque ad vivum refecandas: nam quamvis conflagrasse dicatur Templum, & universa domus Jerusalem, non id tamen sic accipiendum est, quasi ne Templi quidem parietina, ne tugurium quidem, aut pergula incendio exempta sit. Demus tamen tantam fuisse ignium vim, aut Chaldaeorum furorem, ut viles etiam attegias consumserit; num credibile est per annos quinque, qui effluerunt ab Hierosolymitana clade, ad id tempus quo liber Baruchi in Judæam missus est, vinitores illos & agricolas, quos ad excolendam terram incolumes Nabuzardan reliquerat, loci commoditate invitatos, in ipsis Urbis ruinis mappalia & inconditas casas non excitasse? & in vicinia habitantes incolas, religionis avitæ memores, Sacerdotes etiam ipsos & Levitas, statis festivitatum diebus inter Templi rudera Deum numquam fuisse veneratos, & ad aram aliquam tumultuario opere structam, & terream fortasse, cujusmodi sibi fieri Deus Mosi mandavit vicefimo Exodi capite? Huc accedit præterea, quod sacra quaedam Templi vasa rapacitati Chaldaeorum à Judæis fuerunt subducta, ut ostendit supposititia Baruchi Epistola, quam habent Syri; quemadmodum Tabernaculum, & Arca, & Altare incensi, à Jeremia servata sunt: quæ vasa deinde ad sacrificiorum usus adhiberi potuerunt.

Erod. 20. 24.
25.
Bar. Epist. Syr.
cap. 1.

DE EPISTOLA JEREMIAE.

I. *Disputatur de Auctore Epistolæ, quæ sub Jeremia nomine edita est. Jeremia ipsi adscribitur.* II. *Probatur ejus $\gamma\eta\eta\omicron\tau\omicron\mu\tau\omicron$ & antiquitas.* III. *Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.* IV. *Secundum argumentum.* V. *Tertium argumentum.*

Disputatur de Auctore Epistolæ, quæ sub Jeremia nomine edita est. Jeremia ipsi adscribitur.
Hilar. Prolog. Explan. in Psalms.

I. **Q**UOD quinque prioribus Baruchi capitibus subijci solet in Editione vulgata sextum & postremum caput, Jeremiae illud Epistola est, à Baruchi libro non minus distincta ac sejuncta, ac à Threnis liber Baruchi sejungitur. Itaque in Editionibus quibusdam Senum Septuaginta subnexa est Threnis ipsis, & in Arabica, quæ ex Septuaginta Senum Interpretatione expressa est. Unde Hilarius ait vaticinia Jeremiae cum Threnis & Epistola, unum constituere Librum, ex viginti illis duobus, quibus totus sacrorum Voluminum Canon constat. Peccant ergo qui à Baruchio ipso adtextam libro suo arbitrantur. Scripta est statim post dirutam Hierosolymam, ad commonefaciendos Judæos, qui in Babyloniam jam erant deportandi, ne ad impium idolorum cultum, cui impense dedita erat Chaldaea gens, malo exemplo raperentur. Aliam ad eisdem epistolam misit Jeremias, cum jam in Babyloniam pervenissent. Atque hæc, licet posterior tempore, priorem tamen occupat locum, utpote quæ vicefimo nono Jeremiae capite habeatur. Ceterum auctorem indicat Jeremiam lemma ipsum ac materies operis, tum & ii ad quos scripta est, & descriptionis tempus: & decimum præterea prædictionum ipsius caput, quod in eodem versatur argumento, & sententias habet ejusdem $\kappa\omicron\mu\mu\alpha\tau\omicron\varsigma$, magnam ostendit germanitatem.

Probatur ejus $\gamma\eta\eta\omicron\tau\omicron\mu\tau\omicron$ & antiquitas.
2. Mach. 2. 1, 2.

II. Agnovit Epistolæ hujus $\gamma\eta\eta\omicron\tau\omicron\mu\tau\omicron$ Machabaici secundi scriptor, & luculenta testificatione confirmavit. Sic enim ille secundo capite: *Invenitur autem in Descriptionibus Jeremiae Prophetae, quod jussit eos ignem accipere qui transmigrabant; ut significatum est, & ut mandavit transmigratis. Et dedit illis Legem, ne obliviscerentur præcepta Domini, & ut non exerrarent mentibus, videntes simulacra aurea, & argentea, & ornamenta eorum.* Quæ hanc, de qua differimus, Jeremiae Epistolam clarissime significant. Nec ea enim aliud sibi proponit Jeremias, quam ut idolorum ostendat vanitatem, ab eorumque cultu populares suos salubri consilio deterreat.

Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.
Hier. Proem. Comm. in Jer. Cyprian. De orat. Domin. Hilar. Prolog.

III. Quæ quanquam ita sunt, eam tamen *Ἰερουσαλῆμ* appellat Hieronymus, proptereaque nec explanationibus suis dignatus est. At Hieronymo Cyprianum opponimus, qui testimonium inde depromens, Jeremiam testem citare se declarat. Opponimus & Hilarium, qui Jeremiae prædictiones, Lamentationes, & Epistolam, unum e Canonicis libris efficere docet. Cujus rei ignari plerique Epistolam, vel propter exiguitatem suam facile delitescerentem, inter Canonica scripta non posuerunt. Hinc quoque contigisse puto, ut librorum Ebraicos Codices describentium diligentiam fugerit. Quamobrem Hieronymus Ebraico Baruchi exemplari desiderato, cum eam præterea Baruchi libro, qui Græce solum descriptus exibat, ideoque sibi